

קונטרס דעת תורה השמר לך "פענ"ן" חלק ג' מספר אבן מקיר תזעק

אור הזוהר 525 ★ סבת תשע"ד

חלק י"ב

מפעל הזוהר העולמי

בנישאות כ"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א מחבר למעלה מאלף ספרים טל: 0527651911

גרוילי הצריקים אומרים ללמוד זוהר הקדוש

וצריכין לירד לתוך מצבו, אם אפשר לו כלל לעשות דבר כזה, כיון שהפה שהתיר, והודה להם, איך הוא יכול לבוא לפניהם לומר טעיתי, ודבריכם לא מקובלים אצל הצבור, כיון שכבר אמר להם, ששאל דעת של רבנים מומחים, היותר טובים, והם הסכימו עמו? ומה ערבות יש לכם שבאמת הוא יגיש הצעות חדשות לשר החקלאות, החקלאות. אם לא תתנו בפירוש, שאחד מכם ילך עמו להשר. ואם לאו הרי בזה גופא נראה שתואנה הוא מבקש, שבלאו הכי, מהו איכפת לו, להביא אתו עוד יהודי, האם הוא מתבייש לילך עמכם. האם לאחר כל זה, היה איש עסקים נתן לו אלפיים שטרלינג, על הבטחותיו, ואולי יקח ההצעות שלכם, וישליכם לאשפה, (כבדהו וחדשהו).

אך גם בעיקר שיטתו שאסור לדבר מזה בפומבי ומכל שכן לכתוב בעתון וכו' אני חוכך למאד אם זה דעת תורה, וצריכה לפני ולפני ולפני, להביאה לפני גדולי הדור, דלפי דבריו אסור לדבר ולכתוב נגד מחללי שבת בישראל, שהדבר מרגיש להחופשים, ויוצאים למלחמה, ומה היה בפלניה, אף שהיו שונאי ישראל ורצו בכל כחם, לבטל השחיטה, ובכל זה, העתונים היו כותבים, ובגמרא, לא מצינו כלל שיטה כזו, רק בר"ה לכו והפגינו, וכן בכל תע"צ שעשו לבטל גזירותה אם לא ידעו מזה השונאי ישראל, ולא מצינו כלל עצה זו, של שתיקה, לישב בחיבוק ידיים, ולבלום הפה, ובאסתר שק ואפר יצע לרבים אף שלאסתר היתה קשרים במלכות וגם למרדכי לא חששו שירגיוזו להמן.

ות"ל שאנו חיים במדינה דמוקרטית, שהדיבור חפשי, ואולי למד מאנשי הכנסיה הכומרים, שאצלם הכל בשתיקה, ואסור לדבר ולהתווכח בפומבי, אבל אצלינו אדרבה, ואם קורט אמת בדבריו, אמאי לא צוה להמינסטערס שלו שידברו בביהכ"נ שלו לבאר לעולם חומר הגזירה ושצריכין להשתדל לבוטלה ולבקש

והדבר נפלא איך השטן מעוור העינים, ומי כמוכם יודע האמת יותר, הלא בתחילה כשיצאה הגזירה ונתפרסמה, קול ענות שמענו (כברש"י ז"ל, קול חרופין וגדופין המענין את נפש שומעו, כשאמרין לו) כלומר שהרב מטעם הודה בפה מלא להשר על הגזירות והבטיח לו שמצדו יראה להשתתף פעולה עמו אתו לעזור לו להוציאן מכח אל הפועל. ומיד יצא הרה"ג ר' י"צ דינר שליט"א במחאחה נגדו וכל זה נתפרסם בעתון, שכ"ת דיבר עמו שחק עמכם בלך ושוב עוד עשר ימים ועוד עשר ימים ועוד ג' ימים כדרכו של בלעם ב"לינו פה הלילה", וגם הבי"ד שלו לא הרגישו אפילו צורך לתרץ עצמם, או לתרץ רבם, ואחר שהתחילו לשמוע שהתחיל קצת רעש במחנה לא שבו עוד מדרכם, ורק אחר לחץ בא במענה בפיו שיש לו הבטחה מהשר (ורק על דבר אחד מהחמשה עשר סעיפים) והזהיר שאסור לפרסם דבר זה, וגם איים עלינו שאם נתחיל לעשות בכלל פרסום מענין גזירות השחיטה אז נקלקל הכל וכו'.

והנה ראשית אף אם אמת בפירוש היה לו הבטחה, מה שווה הבטחה משר אשר פיהם דבר שווא, ובפרט נגד מה שכבר כתוב בכתב, ובאמת קודם הרעש הגדול שנעשה והגיעו המכתבים החריפים מהרבנים דארה"ק ונתפרסמו, איני יודע אם היה מקבל אתכם כלל, ועכשיו הוא כבר התחיל לשנות טעמו, כאשר אמר להרב ג' לופיאן שי', האם אתה חושב שאני הייתי אוכל מבשר כזה. **ובכן** התמיה יותר גדולה, איך גנב דעת הצבור לומר שהכל בסדר ותודה רבה להשר? ולדונו לכף זכות צריכין לומר שבאמת בעצמו לא ידע והשיג חומר הענינים, עד היכן הדברים מגיעים, והאשירות שבנה אצל המזבח, הם נענעו לו בראש, וסמך עליהם. ורק עכשיו, כבר שינה מדתו, ואמר לכם, שמוכן להגיש להשר נייר עם שינויים, אך תנאי התנה, "שהפענ"ן אי אפשר לשנות, ואף לדבר מזה.

רחמים, והרי גם להשוחטים שלו לא רצה לדבר, ולשיטתו ממש אין לדבר סוף ואמאי הדפיסו בהעתון דברי הר"צ ד. שליט"א ורק למר ל. יש רשות הכתיבה לכתוב, ולא לשאר בני אדם יש צנזור מה לפרסם ומה לא.

ואפילו לפרסם דעת גדולי התורה מתייראים לפרסמם, וכנראה יש לחץ פוליטי מצדו, וזה לכאורה שורש פורה ראש ולענה. ולא באתי רק להעיר אזנכם שמץ מנהו עד היכן אנחנו מונחים כפופים תחת צפראני הסטרא אחרא, תחת מסווה של מי יודע. (אולי אני טועה אבקש סליחה, אבל כדאי לחשוש) וכיון שההבטחה שלו שהבטיח לכם שאם תסכימו להפען החדשה אז יבטל שאר הגזירות, ועלתה בידו חרס, ולא השיג כלום, רק לתקן ח"ו שחיטה של נבילות וכו' וא"כ הלא תראו ברור שמה שויתרתם לא השגתם כלום, ויותר טוב היה אם לא הייתם מוותרים כלום, וא"כ עכשיו למה תוותרו וגם בדרך משא ומתן אם מבקשים הרבה אפשר אח"כ לוותר קצת, מה שאין כן אם תסכימו מקודם, בפרט שהשליח אינו איש אמונים ומשלנו, ואצלו "הפען" החדשה אולי גם למצוה יחשב, ויתפאר אח"כ בזה שהוא תיקן זה.

ולעניות דעתי גם אפשר לבטל, אם נשתדל קצת, ולא נסמוך על ידי אחרים, ומחויב אני לגלות לכם, שת"ל הביקור שלנו, אצל השר של אגריקלטער. היתה הצלחה לשבור נעלי ברזל. והגם שמי שיודע האמת לאמתו, ולב מלכים ושרים ביד ד', וגם מי יסמוך על הבטחותיהם, ולכן אמרתי לחברי שלא יגלו להצבור שום דבר מה שהבטחו לנו, כדי שלא תסכמו עלינו וגם שלדעתנו צריכים עוד להשתדל וכל המרבה הרי זה משובח, אבל כפי מה שמומחים, יודע לכת המיניסטרים, אומרים.

(א) עצם הדבר שהסכימו לקבל והזמינו גוש אחר שאינו תחת חסותו של הרב מטעם, זה בעצם הכרה מהשר, שיודע שהוא צריך לחשוב עצמו עם שאר היהודים החרדים.

(ב) אם היה עושה זה רק כדי להפיס דעתנו, היה מעכב אותנו רק כחצי שעה או שעה אחת בלבד, לא שעתיים ורבע (או מחצה) וגם שהיה לו עוד כמה אנשים. **(ג)** וגם שהוא בעצמו ישב וניהל משא ומתן רחב עמנו וגם כתב לעצמו פרטים.

(ד) וגם הזמין אותנו לפגישה אחרת, ובינתים מתנהל משא ומתן מכתבים זה לכאורה סימן טוב. אך מה שצריכין להשגיח הרבה (ואולי גם להזהיר אותם) שמבני פריצי עמנו לא יתערבו לקלקל מה שכבר השגנו ולהשמין אותנו בפניהם ויאמרו שעיקר הקהלות החרדות הם כדתיה, והוא כבר מדבר בשמכם.

והאמת ניתן להגיד כי השר נתפעל למאד, כי הוא היה תחת הרושם ההשפעה שהתיקונים החדשים, הם במלוא ההסכמה של כל הצבור החרדי, והם גם מאה אחוזו כפי ההלכה.

וכנראה שעד שבאנו אליהם לא היה שום איש שידברו אליו שהתיקונים הם נגד הלכות שחיטה.

(אקצר שאקוה שר' ח.ק. שי' מסר לכם יותר מפרטים, ואנחנו מקוים להשיג מהשר מכתב להודות בכתב למה שהסכים לשנות, ואז נודיע לכם בע"ה) **שגם לנוסח איך לנסח כמה סעיפים שאלו לנו: ובעיקר הפען החדשה.**

באמת אינני יודע איך היה בארה"ב, אם שאלו מתחילה לרבנים או כמה מדינאיים פוליטיים, הסכימו תחילה עם הממשלה ואח"כ לאחר שהסכימו באו לשאול, ולא הי' אז לרבים ברירה אחרת. **אינני** יודע אם זה אינו גורם יותר צער בע"ח (וכבר ראינו כמה בהמות שנחנקו קודם שחיטה הן במתיחת הצוואר, או בשבירת המפרקת).

בכלל אינני יודע אם יש לנו ידיעה די מספקת מעצם טובה של "הפען". וגם בארה"ב אומרים שמשתמשים רק בפען מיוחדת, וכאן השר לא אישר אפילו איזהו פען הוא רוצה, ולא יזוהו יסכים למעשה.

לענ"ד השוחטים אינם רבנים, ואין להם סמכות וקבלה רק על הלכות שחיטה, ומעשה השחיטה, והשחזות הסכין ובדיקתה, לא יותר. וגם אין להם נסיון כלל בהפען החדשה כמה בעיות חדשות נולדו שם. אשר לישא וליתן עמהם. אבל ליתן פסק צריך רק מומחה בהלכות שחיטה. (גם לא כל השוחטים הם המומחים הגדולים ואומני יד היותר טובים, ביניהם ישנם גם שוחטים רגילים שרק יכולים לשחוט בדיעבד. לא כיוונתי בדיעבד להלכה ח"ו, כמו בכל אומנות סופרים ומוהלים וכדומה).

כיון שאם מותחין קצת יותר מדאי הצוואר חונקין הבהמה או משברין המפרקת, או כשנותנים "הקלאמם" על הפה לא יכולה לנשום, וזה הכל נעשה על ידי נכרי, וראשית השוחט טרוד עם סכינו בידו, וגם לדעתי אין לו סמכות על זה וגם עד היום אין זה חובתו כלל להיות האחראי ומשגיח איך הנכרי מותח הצוואר, ולבודקו, וממש במשהו יותר יכולים לחנקה או להטריפה.

ואיך עושים בארה"ב איני יודע, אבל כל הסידור שם שונה לגמרי כי יש שם צוות של רבנים ובודקי סכינים, ומשגיחים רבים, וגם בארץ ישראל כן בשחיטות הגדולות. ומה נעשה בפה אנגליה שרק בלונדון יש שני בתי מטבחים מהבי"ד, וגם מכדת"ה. ומנשטר, גייטסהעד ליווערפול סקוטלנד, ועוד, ומחוץ ללונדון שם השוחט הוא הכל, ודי לצרה שהוא ממונה על דברים הרגילים שלמד לשחוט. ואם יקבעו רק לשחוט במקומות הגדולים בעירויות. יגרמו שמשפחות הרבה יאבדו פרנסתם שגם זה צריכין ליקח בחשבון וגם בכל ערי איירופה ידרשו לשחוט בהפען הזאת ויסמכו על כדתיה ולא ידעו שכאן הכל נסכם ע"י לחץ וכפיה וערמות. וחוף מזה שמכל אלה הוצאות

מוגבלת, ושגם בבת אחת יהיה נצרך לחתוך השני וורידים ועוד שני עורקי הדם. ומעכת"ה אמר לי שרוצה בעצמו לראות בעיניו מה שכתוב שם, ואף שמילתא דעבידא לגלויי לא משקרי בהו אינשי, ובפרט מפי אנשים נאמנים, הייתי שבע רצון בצד מה, שבטח יזהר מעכת"ה שלא יתן און קשבת, ואומן לאותן אנשים שמולכים את מעכת"ה ולכל הצבור שולל, ומרמים אותם בהבטחות שוא ושקר, לכן השתדלתי סמוך לש"ק שימסרו העתון למעכת"ה, שבעיניו יראה ויבין הדברים וחומר המצב ורוע הגזירה, וכיון שכ' כבר ראה בעיניו להיכן הדברים מגיעים רחמנא ליצלן. כל הצבור מקוים שיחגור עוז לצאת למלחמה השערה להגן על השחיטה הכשירה, כמו שהבטיח מעכת"ה בעצמו שעל זה לא יסכים בשום אופן, וכבר באו הרבנים הגאונים גדולי הפוסקים על החתום:

הרה"ג רי"י וייס ז"ל, ויבלח"ט הביד"צ דעדה החרדית, וחתומים הרה"ג פריינד, פישר, הורביץ שיחיו לאי"ט"א, והרה"ג דב"ב הרב לנדוי שליט"א (שהוא מתמחה היטב בשחיטה שהוא נמצא כמה פעמים בשבוע כל היום בבית המטבחים), וידידו הרה"ג ואזנר, שליט"א, והרה"ג א"י ליכטינשטיין שיחיו שהוא למדן ות"ח מופלג ורב בבית המטבחים אשר מתמחה היטב בהלכות שחיטה וטריפות ונמצא כל העת בבית המטבחים.

ואין חכם כבעל הנסיון, והם יודעים היטב המציאות ולפעמים יותר מגדולי הרבנים בפרט שבימינו כמה רבנים אפילו הגדולים וגם יכול להיות ראב"ד ולא מתמחה היטב לידע ולהבין את אשר שלפניו במציאות מעשה השחיטה.

ומי לנו גדול מרב שאמר (בסנהדרין ה'): שי"ח חדשים גדלתי אצל רועה בהמה לידע איזה מום קבוע ואיזה מום עובר: והלשון גדלתי משמע שהיה ממש שם יום ולילה, ולא סמך עצמו על בקור להיות נכנס ויוצא.

ומה נעני אנן ובלב העברי האריך הרבה ומראה לנו עובדות ומעשיות שהיו שכמה מהגדולים לא הבחינו היטב בהרגשת הסכין, והפלתי מעיד בעצמו שלעת זקנתו אף שהיה לו עוד הרגשה טובה לא סמך על עצמו בבדיקת הסכין, יעו"ש. וכולם הג' הנ"ל אומרים בפה אחד, ששחיטה כזאת יש בה חשש נבילות וטריפות ח"ו ועוד מדגישים ואומרים שלא תהיה תחת לחץ השלטון. ומפקח שלהם. ובפרט שעכשיו הוסיפו עוד בחומר עונש גדול 400 פונט, ושלושה חדשים מאסר, או בשניהם, וגם שיקחו ממנו הרשיון.

שומו שמים לשמוע דברים כאלו נחקקים בחק לשפוט השוחט כמו איזה פושע בזוי לאוסרו במאסר. עבור מה? - עבור שהוא יר"ש ושומר מצות ה'.

הנוספות יעלה מחיר הבשר, ויגרום שהרבה נשים יקנו ח"ו בשר טריפה האם בכלל אפשר למצוא אנשים מומחים כאלו, וגם לשוחטים יש חוסר בכל העולם כולו. ובפרט מומחים רבים היודעים בעיניהם אלו והם בעלי סמכא.

גם צ"ע כיון שהשוחט אינו מורגל כלל בשחיטה זו בהפען החדשה, ואם המורגל כבר כ' שנים לשחוט בדרך זה ונעשה לו טבע שני, דעת הבעל מנחת אלעזר שאין לו כלל קבלה שחיטה על זה, וצריך קבלה אחרת. (ואולי אצל המומחים הכי טובים יכולים להתרגל מהר, אבל הזקנים מה יעשו) וגם כיון שלכתחילה בודאי טוב לשחוט מלמעלה למטה כמבואר (בש"ך ס"ו סק"ח ותב"ש, וכמקובל אצלנו עד היום) ויש כאן חששות נוספות בעיקר ענין הפען החדשה, ולמעשה באר"י לא מתירים לשחוט בה, וגם בכאן לא הסכימו לא הבי"ד וגם הכדתיה והג' מהר"ש בוימגרטיץ ז"ל חשש בענין שבירת מפרקת, ממילא זה אינו כלל חומרא בלי טעם, או חומרא שהנהיגו בטעות, וא"כ הלא כאן איקבע המנהג שלא להשתמש באותה הפען, ולא גרע משאר מנהגים אם נהגו כך הרי זה בגדר נדר, ואיני יודע אם אחד שנוסע מכאן או מאר"י לארה"ב אם מותר לו לאכול שם בשר כיון שצריך לנהוג כחומרי המקום שיצא משם. וגם בעיקר צריכין לברר אם ישנן קהלות או קבוצות שמקפידין ולא אוכלין בשר מהפען החדשה.

וגם שעת הדחק כשעת דיעבד דמי כתב הבעל מנחת אלעזר שזה רק במקרה אבל לא להנהיג דבר בתדירות, ואתי הסליחה שבאתי בכלל לכתוב למע"כ אך כאשר ביקשו ממני גם מביד"צ שלכם לכן שלוחא דרחמנא אני, ותסלחו לי.

והשי"ת יעזור שיתהפך הכל לששון ולשמחה, ולישועה כללית במהרה בימינו אמן.

דושה"ט באה"ר מוקירכם ומכבדכם.

שמחה בונם ליבערמאן

מכתב טו

שמחה בונם ליבערמאן

ב"ה, יום א' לס' הבדלו מתוך העדה הזאת וגו' תשמ"ט לפ"ק, פה לונדאן יצ"ו

שפעת שלומים וכט"ס אל כבוד הרה"ג וכו' וכו' כש"ת מהו"ר ח"ה פאדווא שליט"א הראב"ד לק"ק כדתיה התא"ק"ה בלונדאן.

אחדשה"ט כראוי למעכ"ה. אף שמסרתי למעכת"ה ע"י הטלפון בשם ג' אנשים נאמנים מה שכתבו בהעתון מעאט זשורנאל" שאך ורק בהולכה והבאה אחת זהו האופן היחידי השחיטה הכשירה

והעיקר שאנו סומכים על אנשים בלתי אחראים כלל, וכצחוק בעיניהם, רחמנא ליצילן.

וממש הזמן קצר שאומרים שעוד קודם סוכות רוצים להנהיג הגזירה הנראה ח"ו, ואולי היה טוב שיתאחדו כל החרדים, וגם הפעדרעשיון והספרדים, ולדבר בקול אחד קול גדול להשתדל בפני ממשלה שיבטלו ויסירו כליל את רועה הגזירה. וטוב שמעכת"ה ידע שהראב"ד החדש של הפעדרעראשיון הוא יר"ש ומתמחה היטב ובקי ורגיל בהלכות שחיטה, ויודע גם להעמיד סכין וכו' וכו'. ושאלתי וחקרתי בהיותי בירו"ם ושמעי טוב וגם הג' ר"מ הלברשטאם שליט"א שיבא אותו למאד ואמר לי שהיה לו שימוש גם אצלו. וממש נס שבא עוד כח חזק עבורינו וצריכים לנצל את זה, בעד הגנת השחיטה.

וכאשר שמעתי שכבודו התאונן מה שהרבה אנשים מתערבים בהגנת השחיטה, ושם הרב ש. שליט"א הזכיר לטובה. אני מודה מאה אחוז בהערה שלו, שבאמת החובה היה מוטלת על רבני כדתיה ומנהגיה, ראשית שהם הם הערבים בעד הכשרות, ונטלים משכורת מהקהל עבור זה, והצבור סומך עליהו, ומכבדים להם ככבודים, ובתקוותם שהם יציגו את כל הצבור וללחום בעדם.

אבל לדאבונינו כל הצבור היה מאוכזב למאד. ואני בעצמי הייתי ג' פעמים אצל מעכת"ה ועוררתי אותו שידבר לפני הרבנים לעורר הצבור כולו במצב שצריכין להשתדל הרבה, וגם לעשות יום תפלה לכל הפחות כמבואר בר"מ ז"ל בתעניות פ"ב הל' ג', ובמ"מ שם שזה קאי על גזירת השחיטה.

ובמקום לעורר העם. בא המנהיג שלהם בשיטה חדשה לסמוך רק עליו, וכל הרוצה לדבר משתקין אותו, וגם להעתונות הניחו צנזורה, כדי שהעולם לא ידעו האמת, ואף שכל החרדים רצו לאסוף כאחד ולטכס עצה, הניחו פחים ומכשולים בדרכם, לחסום פיהם ודעתם, לבלתי ח"ו לגלות החוץ, והדבר עוד היום לפלא גדולה בעיני ואולי גם מעצת השטן, שהרי כל הצבור חרדי יש להם על פי דין הזכות להחמיר על עצמם ולמאן לסמוך על קולות. ואם אינם נביאים בני נביאים המה והם מרגישים היטב מה שלפניהם, אף אם מתחילה הגזירה היתה מעוטפת בלבוש וטלית של תכלת על ראשיהם של המנהיג של קהלתם ואנשי בריתו, שעיקר מגמתם להשתרר על הצבור גם בכח וחוזק הממשלה (כמו שהתחילו עוד בשנת תרפ"ד) ואיש כמוני היה בוחר לישב בגיהנם עם החרדים מלישב בג"ע עמהם ועם המונם.

ואני בעצמי שאלתי ממעכת"ה אם לילך להמינסטער לדבר ולהשתדל ובירך אותי שאצליח.

ונוסף לזה שצריך לשחוט כל שני הוורדין, ועוד שני עורקי הדם "יוגעלער וויינס" אשר בדברי עם שו"ב אחד מהיותר זריזים ומומחים בדבר ואומן יד נפלא, והודה לי שאינו יודע כלל איפה הם מונחים, ובמציאותם. ואח"כ שאל להאינספקטור איפה הם והלך ממני בפחי נפש שלא ידע כלל איפה הם מונחים, ואם ישיב אמריו להשליחים שמינה, ונתן הרשאה מליאה להמנהיג של אונייטער סינאגוגעס. וסמך עליהו שהם יהיה הנציגים שלנו להממשלה. לדבר גם בשם הכדתיה (כך הם טוענים שהכל מה שעושים לא דבר וחצי דבר מבלי הסכמת המליאה), אני בטוח, שכדרכם יבטיחו לו הבטחות שוא ושקר ודברי בדויים, והתל יהתלו בנו באמת, בדברי הבל אשר גם לתינוק אי אפשר לייצר ולספר מעשיות והבטחות כאלו, וכבר נכווה מעכת"ה ברתחי ורתחין. זה כבר יותר מי"ח חדשים שהמנהיג שלהם הבטיח להרה"ג רי"צ ד. שי' שבעוד ג' ימים ישנה החוק בהולכה והבאה אחת ואח"כ אמר עוד חמשה ימים. ומה באמת קרה אף שקשה להאמין שכן אדם אפילו במילי דעלמא יתנהג כך, אבל העובדות מדברים בעד עצמם.

כבר אמר החכם מכל אדם מקצה רגלים שותה שולח דברים ביד כסיל, וכחומץ לשינים, וכעשן לעינים כן העצל לשולחיו, ועוד היום המנהיג וכן נטיעותיו שנטע אצלה מזובת, שמתנועעים לרוח היום, ולפי רוח הממשלה והקהלה שלהם, מחציפים בעזות פנים ומצח, להתפאר שאף לפי החק האחרון הכל בסדר על צד היותר טוב, (ור"ב אמר לאחד בערש"ק הכל עצה"יט והשובי"ם ישחטו ביותר זריזות וטוב להם), ויותר טוב לסמוך על משענת קנה רצוץ מלסמוך על דבריהם בפרט שבאמת הם הם הגורמים שהבאישו ריחנו בעיני הממשלה למסור חרב בידם להרגינו, ובנין ילדים סתירה, שא' מנטיעותיו שדיבר בשם כל הצבור כולו גם בשמו. שהשחיטה בישראל היא אך באופן הנ"ל (כל זה כתוב ונדפס בספר של הממשלה מי היה המדבר ומה שדיבר) ותפסוהו בלשונו בפה, ואין קטיגור נעשה סניגור, וכיון שהגיד שוב אינו חוזר ומגיד בפני הממשלה טעית, שכבודם יותר חשוב מכל הצבור ושמירת דיני כשרות וכו' וכו', אחרת לפחות היו משתדלים שהממשלה ישמע לקול צעקת החרדים, אשר התנגדו בכל תוקף לכל הסעיפים, ולא להבאיש את ריחם בגאוותם שהם הם שאפשר לסמוך על זביהם הבדויות. והגזירה נוגע גם לעופות. שזהו ג"כ על אי זהירותם בדבריהם, ואמרו להממשלה שהשחיטה בעופות חותך בבת אחת את כל הוורדיים, ומה קרה שהממשלה שלחו אינספקטור לבודקם, ומצאו ששבעים אחוז מהעופות הנשחטות לא נשחטו כהלכה (יש תח"י העתק מהמכתב ומה שענה לו שלא היה יודע בעצמו מה להשיב ודחה אותו שצריך לעיין בדבר היטב) וחורץ מזה לדון עליהם אם הם יראי שמים באמת, וכמה ידיעתם בהלכה ובזהירות וחומר הדברים, מקלם יגיד להם,